

Joanna Łuczyńska

"Osobowość aktora jako tworzywo literackie. Na przykładzie komedii Aleksandra Fredry", Mieczysław Inglot, "Pamiętnik Literacki" z.2 (1977) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/4 (66), 151

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ GÓRSKI Konrad: Jan Kasprowicz. Studia. Warszawa 1977, PIW, ss. 103, z1 30, -

W miejsce planowanej monografii autor daje zbiór swych prac o Kasprowiczu z okresu pięćdziesięciu lat. Na książkę składają się artykuły dotyczące poszczególnych utworów poety ("Marchoń" - studium drukowane po raz pierwszy; "Pieśń o burmistrzance", hymny), studia przekrojowe (o miłości oraz Tatrach i Podhalu w twórczości Kasprowicza), studium komparatystyczne ("Z recepcji Shelleya w Polsce") oraz recenzje "Dziennika" Marii Kasprowiczowej. Autor wysoko ocenia twórczość Kasprowicza, w analizach koncentruje się przede wszystkim na problematyce moralnej.

BP/66/27

J.Z.

/II/ INGLOT Mieczysław: Osobowość aktora jako tworzywo literackie. Na przykładzie komedii Aleksandra Fredry. "Pamiętnik Literacki" 1977 z. 2 s. 21-40.

Problem wpływu osobowości aktorskich na konstrukcję postaci scenicznych jest pochodną szerszego zagadnienia o wzajemnych relacjach literackości i teatralności w obrębie tekstu dramatycznego. Współczesna teatrologia wyróżnia tu trzy możliwości: podporządkowanie tekstu dramatowi, równorzędne traktowanie obu sztuk, przekształcanie dramatu w jeden ze scenariuszy widowiska. Wstęp teoretyczny poprzedza rozważania nad rolą osobowości aktorskich w kształtowaniu postaci komedii Fredry, który - jak świadczą pamiętnikarze - duże znaczenie w swojej praktyce pisarskiej przypisywał możliwościom konkretnej sceny. Konfrontacje postaci Fredrowskich i ich scenicznych odtwórców, przeprowadzone na przykładzie "Dam i huzarów", "Ślubów panieńskich", "Pana Jowialskiego" i "Zemsty", wskazują na znaczenie tego typu analiz w formułowaniu interpretacji utworów.

BP/66/28

J.Ł.